

SLOVENSKI GOSPODAR

Izhaja vsako sredo.
Cene: Letno Din 32.—, polletno
Din 16.—, četrstetno Din 9.—, ino-
zemstvo Din 64.—
Pošto-čekovni rač. 10.603.

LIST LJUDSTVU V POUK IN ZABAVO
Z MESEČNO PRILOGO „NAŠ DOM“

Uredništvo in upravništvo: Maribor, Koroška c. 5.
Telefon 2113

Cene Inseratom: cela stran
Din 2000.—, pol strani Din 1000.—
četrt strani Din 500.—, $\frac{1}{4}$ strani
Din 250.—, $\frac{1}{8}$ strani Din 125.—
Mali oglasi vsaka beseda Din 1.20.

Nemški fašizem.

Nemški fašizem je došel s Hitlerjem v Nemčiji na vlogo. Fašizem kot pretiran nacionalizem (narodnostna pretiranost) ni nobena sreča za narod, kemu sedi v zatilku, je pa nesreča za človeštvo, ker ogroža mir med narodi in državami. Katoliška Cerkev je narodnostno pretiranost kot produkt nekrščanskega egoizma (sebičnosti) in osvajalne pohlepnosti vedno obsojala. Nemški škofje so se večkrat ostro izjavili zoper Hitlerjev narodni socialistem ter svarili vernike pred njim, ker je neskladen s katoliškimi načeli. Še nedavno je monštrkovski kardinal dr. Faulhaber izdal obsodilno izjavo proti narodnemu socializmu. S takšnimi izjavami je nemški episkopat (škofje) storil veliko uslugo Evropi, ker jo je opozoril na nevarnost, ki ji preti od nemškega fašizma, še večjo uslugo pa je storil nemškemu ljudstvu samemu, ker mora najprej in najbolj občutiti zle posledice fašizma tisti narod, ki je iz njega vzrastel ter je v njem zavladal fašizem.

Revizionizem ruši mednarodno zaupanje ter izpedkopava mir.

Posledica Hitlerjevega prihoda na vlogo je padec mednarodnega zaupanja. zadnja leta se je to zaupanje, brez katerega je trajen mir nemogoč, začelo jačati in rasti. In iz ojačenega zaupanja je vzrastla pripravljenost za razorožitev posameznih držav. Namah pa je to zaupanje izginilo. Revizionizem — težnja po spremembji mirovnih pogodb, je razmajal temelj takšnemu zaupanju. Hitler je to svojo bistveno programsko točko proglašil kot točko v zunanjopolitičnem programu svoje vlade. Kar je kot agitator in organizator obljudljal, to bi rad kot nemški

kancler izvršil. Za zdaj je pokazal s prstom na Poljsko ter izrazil zahtevo, da mora izginiti poljski koridor do morja ter se morajo dotične pokrajine, v katerih povečini prebiva poljski živelj, zopet pridružiti Nemčiji. Da se kaj takega ne more zgoditi brez nove vojne, je jasno vsem, tudi Hitlerju.

Politika sile.

To je vzporednost metode v Hitlerjevi notranji in zunanji politiki: povsod je sila geslo in način izvrševanja. Te tedne, kar je Hitler na vlogi, se je pokazal kot političarja nasilja. Nasilno je nastopil proti nemškemu parlamentu, ki ga je razgnal, če tudi se je prej s stališča parlamentarizma in demokracije boril proti Papenovi in Schleicherjevi vlogi. Petkrat je nemško ljudstvo lani moralno na volišče, šestič ga je na volišče pognal Hitler. Nasilno je nastopil proti pruskemu deželnemu zboru in pruski deželni vlogi, ker ni bila narodno-socialistična. Nasilno nastopa proti opozicionalnim strankam, katerim prepoveduje shode in ovira izdajanje časopisov. In da bo njegova lastna stranka lažje izvrševala nasilja nad drugimi, je dal po pruskem komisarju ministru Goeringu pruski policiji ukazati, da ne sme nastopati proti narodno-socialističnim napadalnim četam in jeklenim čeladarm. marveč mora z njimi postopati vzajemno, ker je samo v vzajemnosti vseh narodnostnih sil rešitev Nemčije.

Vplivi na Avstrijo.

Vplivi Hitlerjevega kanclerovanja so se tudi pokazali v Avstriji. Kakor znamo, ima Hitler, ki je po rodu Avstrijec, v svojem programu združitev Avstrije z Nemčijo. Če prav tega programa takoj ne more izvršiti, vendar je v njegovem smislu začel vplivati na vodstvo zunanje politike v Avstriji. To se je pokazalo o priliki spomenice z dne 11. februarja, ki sta jo Avstriji poslali Anglia in Francija v zadevi tihotapljenja orožja v Madžarsko preko Hirtenberga. Dočim je Avstrija prej kazala pripravljenost, ustreči želji male antante ter Anglije in Francije po vrniti orožja italijanskemu pošiljatelju ali njegovem uničenju, pa je naenkrat avstrijska vloga našla, da je ta spomenica se stavljena preostro. Naposled se je na odločno zahtevalo Anglije in Francije udala ter zagotovila, da vrne vtihotapljeno orožje in streliivo pošiljatelju.

Od Zangare ranjeni chikaški župan Čermak

Avstrijsko časopisje pa se je kazalo zelo razdaljeno ter med vrstami pretilo z Anschlussom (z združitvijo z Nemčijo).

Kako visoko prekipevajo nemško-nacionalna čuvstva.

Hitlerjanstvo osvežuje nemško-nacionalne duhove tudi izven mej Nemčije in Avstrije. Omenili smo v našem listu dne 8. februarja, da je »Deutsche Zeitung« v Celju priredila v svoji številki 2. februarja kanclerju Hitlerju nekako duhovno bakljado. Ni bil to hipen podvig duha, marveč razpoloženje, ki traja naprej. Dne 5. februarja je posvetila hitlerjanstvu uvodnik z naslovom »Začetek nove dobe«. V njem opisuje zasluge nemške mladine za Nemčijo ter pripominja: »Radi tega je razumljivo veselje, ki je nastalo v Nemčiji in v vseh nemških sрcih, ko je ta mladina... vendar enkrat prišla k temu, da ima kaj govoriti v tej domovini, da je prišla do vladne moči. Razumljivo je, da so moškim in ženam tekle solze po licih, ko so 30. januarja slišali ime Adolfa Hitlerja.« Glede na razprtje parlamenta piše navedeno glasilo za nemško manjšino v dravski banovini: »Prvo dejanje nove dobe v nemški državi in hkratu zadnje dejanje stare dobe je že tukaj. Državni zbor je razpuščen! Mislimo, da ne bo nikdar več oživel v starci obliki. Nova državna vloga je izkoristila velikanski vtis preobrata za to, da vpraša ljudstvo za mnenje: Kako krasno, da se ni obotavljala!« V tem nemškonacionalnem zanosu se list v starem losvonromovskem tonu zaleti v katoliški centrum z besedami: »Možje so odklonili, da bi bili odvisni od črne internationale in njene strpljivosti.« Nemškomanjšinsko glasilo za dravsko banovino si torej drzne psovati s črno internacionalo nemško katoliško stranko, ki ima največje zasluge za nemško.

Preuselil Roosevelt.